

Hr. Sh. Edv. Grieg,

Van saa verlij ikke
at hagd myn' ilde op.
naar jy, J. Eindesjen
om hoor god de allid has
veret wat mij, her den
om en Tendste. Ij har
nemley veret saad frak
at sonke mij. Mulij heden
af at arrach ere hagle
af de gamle Thompeviser
med Accomplay nement,
svarende til Kusidero
Fordinger. Tom de ere,

ville de jo aldejig blive
almen hyrdest, og der er
jo saa deilige. Men jeg er
mij fuldt bevidst, at dette
er et farlig Ting; i kunde
hanske bliv en Tag o
Helligbrøde, og at gæste
vist en Bedst burde gjore
det end jeg. — Ja har
sigs at give det saa enkelt
som muligt, og hold mig
i smaa For- og Efterspil
til Mønster fra Melodierne.
Jeg vilde dog saa gerne
høre deres Maning Herom,
først jeg gav Dem ud
det er ikke saa godt at
kunne dømme heri selv,
og jeg vilde nistig begå
Blumheder, vil de vcre saa
smil at se Dem igjen en
og sige mig deres opregte
Dom. — Af et visse
ses jeg at der er udkommet

Fattmæssige af henni, "mønstrene" arrangeret
for nids og gresser og andre de ikke ønsket
hjemme at få i kontakt med dem. Tænke
de døde har også hærdige mistil de hem-
ligt vilde dyr. Den "Ophiusa" men-
ner den væddemæssigt best af slægt, som of-
te findes i Eges - Hvis de nu ikke
har taget Gymnophis, er det selvfølgelig
hændede for det også de skal hæmpe de
idrætter der vides ved man den Ørnsøde. —
Det var tilhænger af denne færi, der glædel-
igt sagde, "Hvis Azima stort set mag-
tabel gav os det brænde," hvilket nu
dette også skal blive hængende
indeni et mørkt.